

जाहिरातीचे दर.
सालील पत्त्यावर चोकरी
करावी.
प्रवस्थापक, अर्थ,
'दुर्गाधिवास' पुणे.

अर्थ

वर्गणीचे दर.
वार्षिक बर्गणी
रु. ४
(ट्याल फैसील माझ)
फिरकोळ अंकास
बोन आणे.

‘अर्थ पत्र प्रधाना’ हाति कौटिल्य: अर्थमूळे घर्मकामाचिति। — कौटिलीय अर्थशास्त्र
संपादक—श्रो. वा. गो. काळे

सहसंपादक—श्री. वा. काळे

वर्ष ११

पुणे, बुधवार तारीख ४, एप्रिल १९४५.

अंक १४

—१०० साठे विस्किटे—

ऑरेंज क शूसवरी

आतां स्थानिक ग्राहकांस अल्प प्रमाणांत मिळूळे लागल्ला. युद्धसमाप्तीचा काळ जवळ येत जाईल, तसेच तरी परगांवचे ग्राहकांसाहि हळू हळू मिळूळे शकतील.

—साठे विस्किट क., पुणे २

दि वैक ऑफ इंडिया लि.

[स्थापना : १९०६]

अधिकृत भाडवल	रु. ३,००,००,०००
सालेले भाडवल	रु. २,९६,७९,१००
प्रसूल भालेले भाडवल	रु. १,४८,३५,५५०
रिश्वं फंड	रु. १,७८,५५,५५०
मुल्य कचरी:	ओरिएन्टल विल्डग्रॅंज, मुंबई.	
मुंबईमधील शास्त्रा:	बुलिपन एस्सर्वेज, कुलाशा, काळवाडेवी काणे मलवार हिल.	

इतर शास्त्रा: अहमदाबाद (भद्र, मुल्य ऑफिस), अहमदाबाद (एलिस विज शास्त्रा), अहमदाबाद (माणिक चौक शास्त्रा), अहमदाबाद (स्टेशन शास्त्रा), अमृतसर, अंधेरी (मुंबई शेजारी), वाद्री (मुंबई शेजारी), कलकत्ता (क्लाइक स्ट्रीट, मुल्य ऑफिस), कलकत्ता (चडा बासार), कलकत्ता (चोरंगा स्केअर), जमशेदपुर, जुनागढ, कराची, मद्रास, नागपूर (किंग्सवे), नागपूर (इतवारी यहार), पालनपूर, पुणे, पुणे शहर, राजकोट, सुरत, वेरावल, भुज (कच्छ).

लंडन एजन्ड्स : वेस्टमिन्स्टर वैक लिमिटेड.

डायरेक्टर्स : सर चुनीलाल झी. मेड्टा, के. सी. एस. आय. (अध्यक्ष), श्री. अंशालाल सारामाई, सर जोसेफ के. नाईट, मि. ए. गेडिस, सर कावसजी जड्हागिर, वॅगेनेट, जी. ची. ई., के. सी. आय. ई.; मि. दिनशा के. दाजी, श्री. रामनिवास रामनारायण.

करंट डिपोशिट अकाउंट्स :

दरोजव्या रु. ३०० ते रु. १,००,००० रुपयाच्या रिलेवर ३% द्वाने व्याज दिले जाते. रु. १,००,००० वरील व्याज सास योजनेने दिले जाते. सहायात्री असेर व्याजाची किमान रुपय ५ रु. पेशी करी. शाल्यास व्याज दिले जात नाही. कायम, अल्प मुदताच्या व सेविंग वैक टेवी योग्य ध्याजाने स्वीकारल्या जानान. व्याजाचे दर पत्रद्वारे.

विनेस व सेन्टलमेंट्सप्रमाणे वैक एक्सिस्यूटर व ट्रस्टी मृणन काम करते, सर्व तन्हेचे ट्रस्टीचे काम केले जाते. नियम अंज कदून मागवावेत.

संजन:—एच. ए. करीमभाई

स्टेशन, मोटारस्टॅड व पोस्ट ऑफिसपासून
अवघ्या पांचव्या मिनिटांचे रस्त्यावर
बेळगांव येथिल एकच प्रतिष्ठ ठिकाण
महाराष्ट्र भवन

लॉजिंग वोर्डिंगची उत्कृष्ट सोय

[मालक:—वाय. व्ही. सहस्रबुद्धे]

**सांड
वोर्डिंग
कम्पाउन्ड**

(ए. वी. व्ही. विलिंग्सन्स)

सर्विसापाल, वारकर व वीलिंग, रु. २००० रु. वारकर अंज कदून राज्याती.

ओ रि जि न ल
वा झी ते ला चे
कारलानदार.

द. कृ. सांड व्यवस्था, वेंद्रू, लिमिटेड.
वैन्य. केमिस्ट्री व इग्निल्स.
वेंद्रू, दुर्वा.

पुणे चीफ एजंट:
मे. श्रीदत्त एजन्सी
१०० रविवार पेठ,
मोती चौक, पुणे २.

कोलाहापूर विक्रेते:
मे. भागवत आणि कं.
कांच लाइन

सातारा जिल्हा एजंट:
मे. जोशी आणि
मंडळी
भवानी पेठ.

अहमदनगर विक्रेते:
मे. देशमुख आणि कं.
नवी पेठ.

विविध माहिती

चहाच्या बांटणीची व्यवस्था

हिंदुस्थान, सीलोन आणि पूर्व आफिका हांतून निर्गत होण्याजोगा सर्व चहा संयुक्त राष्ट्रांसाठी विकत घेण्याची व्यवस्था पुरी झाली आहे. हा चहा संयुक्त व तटस्थ राष्ट्रे हांत बांटून दिला जाईल. युद्धास प्रारंभ झाल्यापासून आतांपर्यंत बिटिश घाऊक व्यापारी फर्स्टनों २ अडज, २० कोटी पौढ चहाचा व्यवहार केला आहे.

स्त्री ऑनररी ऑर्गनायझर

सहकारी ऑनररी ऑर्गनायझर म्हणून अहमदनगर शहरासाठी सौ. चंपूताई साठ्ये व धुळे शहरासाठी सौ. सुशिलावाई रानडे शांची नेमणुक करण्यांत आली आहे. नेमणुकीची मुदत ३० जून, १९४६ असेर आहे. मागील वर्षी नेमलेल्या स्त्री-ऑर्गनायझ-र्सच्या नेमणुकीची मुदत वाढविण्यांत आली आहे.

वेस्टर्न इंडिया बिल्डर्स असोसिएशन

वरील असोसिएशनची वार्षिक साधारण सभा नुकतीच भरली होती, तिमध्ये १९४५ सालाकरिता श्री. एन. जी. (नास्काका) रानडे हे अध्यक्ष व श्री. जे. बी. दातार हे सेकेटरी निवडण्यांत आले, असोसिएशनचे वार्षिक जेवण मुंबई येथे ताजमहाल होईलंत ता. २९ रोजी झाले.

खादी व ग्रामोदय व्यवस्था

खादी व ग्रामोदय व्यवस्था पुणे येथे ता. ६ ते १२ एप्रिल असेर भरविण्यांत येणार आहे, त्याचा उद्घाटन समारंभ श्री. जे. सी. कुमारप्पा हे करतील.

चार्ली चॅपलिनच्या मिशा जाणार !

चार्ली चॅपलीन आपल्या नव्या बोलपटाची तयारी करीत आहे, त्याची कथा तोच स्वतः लिहीत आहे. बोलपटाचे दिग्दर्शनहि तोच करील व मुरुख नटहि तोच होईल. त्याच्या सुप्रसिद्ध मिशा, गवाळी विजार व बांकडी काठी ही हा बोलपटांत दिसणार नाहीत.

सुप्रकृता कालवा सुरक्षित

वांचहें व सुरुंगपेरणी शांचा पुष्कल उपद्रव झाला, तरी सुएहच्या. कालव्यांत युद्धास प्रारंभ झाल्यापासून आतांपर्यंत फक्त तीनच आगबोर्टीचा शब्द संबोधीत वेतां आला, अशी यैरिसची वातमी आहे.

सिमेंटचा प्रचंड कारखाना

जाफना द्वीपकल्पांत उच्च प्रतीची चुनसडी फार मोठ्या प्रमाणांत असल्याचे आढळल्यावरून तेथेटा. कोटि रुपयांचा भांडवली सर्व असणारा एक सिमेंटचा कारखाना काढण्याचा सीलोन सरकारचा विचार आहे. युद्धपूर्व सीमेंटच्या सीलोनमधील आयातीची सरासरी प्रतिवर्षी ७०,००० टन होती.

सायकलींच्या पाठीमार्गे तांबडा दिवा

सायकलींच्या मागील बाजूस रात्रीचेवळी तांबडा दिवा जढत ठेवणे आवश्यक करणारे एक बिल बिटिश पार्लमेंटमध्ये सरकारने मांडले आहे, त्याचे दुसरे वाचन नुकतौच मंजूर झाले. सायकलींच्या तांबडा दिव्याचे अनुरोधाने अधिकच निष्काळजीपणाने बेकाम मोटारी हांडू लागतील व सायकलवाल्यांचा जीव घोक्शीत येईल, असे त्याचे म्हणणे आहे. अपघाताचेवळी तांबडा दिवा विझून जाणे अगदी शक्य आहे. असे झाल्यावर, दिवा तेवत होता की नव्हता, हा वादप्रस्त त्रुश्च उपस्थित होईल व मोटार-वाल्याच्या शब्दावरच विश्वास ठेवला जाईल, अशी त्यांस भीति वाटत आहे.

बहुपल्नीकत्वावर आणि घटस्फोटावर वंधन

बहुपल्नीकत्वावर आणि घटस्फोटावर बंधने घालण्याचा प्रश्न इजिसमध्ये परत एकदां पुढे आला आहे. त्यासंबंधी नवीन कायदे होऊं घातले आहेत. न्यायाधीशाच्या संमतीचौंचून, एक पत्ती असतांना दुसऱ्या स्त्रीर्णी लघ करतां यावयाचे नाही. घटस्फोट द्यावयाच्या आधीं पति-पत्नीमध्ये सलोसा घडवून आणण्याचे प्रयत्न न्यायाधीशाकडून केले जातील. न्यायाधीशाच्या संमतीचौंचून घटस्फोट केल्यास तुरंगवासाची किंवा दंडाची शिक्षा देण्यांत येईल.

मिहलंड बॅक लि. चे भागीदार व त्यांचे भांडवल

बिटिश बॅकांत बिटिश मोठ्या जिंदगीच्या, वरील प्रचंड बॅकेच्या भागीदारांची संख्या ७८,००० आहे. प्रत्येक भागीदाराने भरलेल्या भांडवलांची सरासरी रकम सुमारे २,९०० रुपये आहे व त्यावर त्यास दरसाल सुमारे ४५० रुपये दिव्हिडंड (करवजा करावयाचा) मिळते. प्रत्येकी १,५०० रुपयांपेक्षा कमी भांडवल असणाऱ्या भागीदारांची, संख्या ४०,००० आहे. चालिसांत एक भागीदार १५,००० रुपयांपेक्षा जास्त भांडवलाचा मालक आहे.

टेलिफोनवर्चर बोलण्यावर सरकारी देखरेख

लळकरी योजना म्हणून, लोकांची टेलिफोनवर चालणारी बोलणी ऐकलीं जातील, असे मद्रास सरकारने जाहीर केले आहे. निष्काळजीपणाने किंवा अन्य कारणाने लळकरी दृष्ट्या अनिष्ट वातचीत करणाराचा टेलिफोन तोडून टाकण्यांत येईल व त्यावर खटला भरला जाईल.

तारेचे नवे दर

पहिले ९ शब्द १३ आणे

पुढील प्रत्येक शब्द, प्रत्येकी : २ आणा

एकसप्रेस तार : ऑर्डिनरी तारेच्या दुप्पट.

तयार कपड्यांचे महिंद्रकर बद्रस गिरगांव, मुंबई नं. ४
व बुधवार चौक, पुणे.

संस्थापक :
कै. नानासाहेब सरपोतदार

पूना गेस्ट हाऊस टेलिफोन
नं. ७७९

अर्थ

**इंजिनिअर्सचा हाईकोन व्यापक असण्याची
आवश्यकता**

“ परदेशी भाल आयात करणारे हस्तक बनू नका ”

श्री. सी. बा. जोशी हांचे निर्णीड विचार

मेकेनिकल इंजिनिअर्स असोसिएशन (इंडिया) हा संस्थेची २५ वी (राष्ट्रीय ज्युविली) वार्षिक परिषद मुंबई येथे गेल्या महिन्यांत भरली होती. इंजिनिअर्सच्या संघटनेत उत्साहाने भाग घेणारे राष्ट्रीय वृत्तीचे इंजिनिअर व कॉन्ट्रूक्टर श्री. सी. बा. जोशी हे परिषदेचे स्वागताध्यक्ष होते. त्यांनी आपल्या भाषणात, इंजिनिअर्सच्या कार्यक्षेत्रासंबंधी काढलेले उद्गार अत्यंत महत्त्वाचे आहेत. केवळ विलायती पदवीच्या किंवा सरकारी नोकरीच्या भांडवलावर उत्कर्ष पावणाऱ्या इंजिनिअरांतहि श्री. जोशी हांनी स्वतःच्या व्यवसायातील कार्यक्षमता व राष्ट्रीय वृत्ती हांच्या जोड गुणामुळे अत्यंत मानाचे स्थान प्राप्त करून घेतले आहे. त्यांचे विचार निर्भीड, राष्ट्रीय हितास पोषक व कांहीसे अप्रिय असले तरी ते पद्धयकारक असेच आहेत.

परदेशी पदव्यांचे स्तोम

श्री. जोशी हांनी मेकेनिकल इंजिनिअर्सच्या परिषदेत भाषण केले असले, ती त्यांच्या उद्गारांस व्यापक महत्त्व आहे. सरकार व जनता हा दोघांसहि इंजिनिअर्सच्या कार्याचे महत्त्व पटले पाहिजे; परंतु “ आम्हांस महत्त्व या ” असे म्हणून केवळ भागणार नाही; आपण चालू ग्रंथावर आपल्या हृषीने आपले विचार निर्भीडपणे व्यक्त केले पाहिजेत व आपल्या सूचना पुढे मांडल्या पाहिजेत; सरकार व जनता हा दोघांसहि आपण भिंता कामा नये, असे श्री. जोशी हांनी सांगितले. कारखाने व गिरण्यां हांतील कार्यक्षमता वाढण्याचे हृषीने संशोधनास केवढा प्रचंड वाव आहे व मोठाल्या कारखान्यांतील कामगाराच्यांसाठी विशिष्ट ट्रेनिंग योजना अंमलांत आणणे कसे आवश्यक आहे, हेही त्यांनी स्पष्ट केले. “ इंजिनिअर (त्याला कितीहि परदेशी पदव्या असोत) कच्चा असेल, तर त्याच्यामध्ये चौकसपणा व संशोधनवृत्ति निर्माण होणे अशक्य आहे. त्याने सर्व काम हाताने केलेले असेल, तर गोष्ट वेगळी. परदेशांत शिक्षणासाठी एंजिनिअरांनी जांक नये, असे मी म्हणत नाही; परंतु प्रत्यक्ष काम करीत असलेल्या तजा नोकरांना विलायतेस पाठविणे आधिक श्रेयस्कर होईल ” हे श्री. जोशी हांचे म्हणणे मेकेनिकल एंजिनिअर्सप्रमाणे इतरांसहि उद्देशून आहे. परदेशी पदव्यांचे स्तोम इंजिनिअरिंगप्रमाणे इतर व्यवसायांतहि माजलेले असन्याकारणाने, त्यासंबंधातील श्री. जोशी हांचे विचार आधिक विस्ताराने स्पष्ट करणे आवश्यक आहे.

शिक्षणकम तोच; महत्त्व अवास्तव

इन्स्टिट्यूट ऑफ इंजिनीअर्सच्या मुंबई शास्त्रफो एक शिष्ट-मंडळ मुंबई सरकारच्या पी. डब्ल्यू. डी. चे त्यावेळचे मंत्री, मि. नूरी, हांस भेटावयास कांही वर्षापूर्वी गेले होते. त्याचा हेतु, परदेशी पदव्यांना अकारण महत्त्व देऊन त्यांना देशी विश्वविद्यालयाच्या पदव्यांपेक्षा जास्त मानू नये ही गोष्ट सरकारचे घ्यानांत आणणे, हा होता. शिष्टमंडळांत मुंबई म्युनिसिपलिटीचे इंजिनिअर, श्री. एन. व्ही. मोठक, मि. पी. ई. गोलवाळा, दिवाण बहादुर शेटे व श्री. सी. बा. जोशी ही मंडळी होती.

इंजिनिअरिंग शास्त्रामध्ये परदेशांत प्रत्यक्ष कारखान्यांतून, कामावर व मोठाल्या फर्मसमध्ये पुढकळच शिक्षणासारख्या गोष्टी आहेत, परंतु आपली तरुण मंडळी हिंदुस्थानांतील शिक्षणकम पुरा करून पुन्हा तोच शिक्षणकम विलायतेत शिकून तेथील पदव्या घेऊन घेतात, असेच बहुधा घडते. उदाहरणार्थ, मुंबई विश्वविद्यालयाची बी. ई. परीक्षा पास झाल्यावर पुन्हा लंडनला वी. एससी. इंजिनिअरिंग शिकण्यास जाणे, हांत काळाचा व पैशाचा अपव्यय होतो. परंतु आपलेकडे आपले कारखानदार, व्यापारीवर्ग व सरकार विलायती पदव्यांना अवास्तव महत्त्व देत असल्यामुळे चांगली नोकरी मिळण्यास त्याचा उपयोग होतो. राष्ट्रीय वृत्तीच्या लोकांतहि अशा प्रवृत्तीची माणसे सांपडतात. सिव्हिल इंजिनिअरिंगमध्ये परदेशांत वी. एससी. होण्यासारखे कांहीहि नाही, असे शिक्षणकमाची तुलना करून दासवितां येते. यापुढेहि विनाकारण विलायतेत शिक्षण-घेण्याची प्रवृत्ती वाढगार असे दिसते. तरी यास आठा घालणे जल्ह आहे. इकडे मिळणारे सर्व शिक्षण घेऊन, येथे कांही दिवस काम करून मग पुढील शिक्षणास तेथील वर्कशॉप्समध्ये गेले तर योग्य होईल व आपले विद्यार्थ्यांना तशा सवलती मिळवून देऊ हे सरकारचे व व्यापार्यांचे काम आहे. यंत्रसामुग्री वैग्रे माल आयात करतांना आमची माणसे उमेदवार म्हणून घेतली पाहिजेत अशी अट तेथील कारखानदारांस घालतां येईल.

परिस्थितीस अनुसरून योजना करा

जागतिक व्यापारास लागत असलेल्या वळणाचा आपण विचार करावयास नको काय ? गेट ब्रिटन निर्गत व्यापार वाढविण्याची पराकाढा करीत आहे, तर हिंदुस्थानांत मालाच्या आयातीबद्दल चिंता लागू राहिली आहे ! आयात होणारा माल उत्कृष्ट दर्जाचा व अद्यावत प्रकारचा असेल, हासंबंधी एंजिनिअर्सी दर्जांनी दक्षता बाळगली पाहिजे, असा श्री. जोशी हांनी इवारां दिला आहे. आयात होणाऱ्या इंजिनिअरिंग विभांगापुरताच आपला संचांब मर्यादित न कराता, स्वदेशाच्या सन्या हिताचे संवर्धन कसे होईल, याकडे आपण लक्ष पुरविले पाहिजे, असा हा बाबतीत त्यांचा सळवा आहे. केवळ आयात करणारे इंजिनिअर्स म्हणून रहाणे आपणास भूषणावह नाही. आयात करतांना दोके वापरले पाहिजे व आपल्या गिन्हाइकांच्या गरजेप्रमाणे किफायतशीरपणे आपण उत्पादन केले पाहिजे असे त्यांनी कळकळीने सांगितले. हिंदुस्थानांतील मोठ्या लोकसंख्येत काम मिळेल, हा हृषीने सेडेगांवी लहान प्रमाणावर कारखाने व धंदे हांस चालना देता येईल; स्वस्त विजेच्या पुरवेठ्याने हांस सहाय होईल परंतु विजेच्या उत्पादनास व वापरास लागणारे साहित्य :स्वदेशांत तयार क्षाले पाहिजे, हा श्री. जोशी हांचा आग्रह योग्य असाच आहे.

राष्ट्रीय वृत्ति व विचारसंरणी

इंजिनिअर्सनी व्यापक राष्ट्रीय वृत्तीने आपल्या व्यवसायाकडे पाहिले पाहिजे; परदेशी मालाची आयात वाढविण्यास सहाय करणारे केवळ हस्तक त्यांनी बनती कामा नये; यंत्रसामग्रीच्या उपयोगाचा देशास अधिकांत अधिक फायदा करा होईल, ताकडे त्यांनी लक्ष पुरविले पाहिजे आणि ह्यासंबंधी सरकारवर किंवा जनतेवर टीका करण्याची आवश्यकता असल्यास निर्भीडणे ती केली पाहिजे, हें श्री. जोशी ह्यांच्या भाषणाचे सार आहे. इंजिनिअर्सच्या बैठकीमधील तें भाषण आहे, हें त्यांचे विशेष महत्त्व आहे. इंग्लंडमधील अशाच प्रकारच्या परिषद्वांतून होणाऱ्या भाषणांत निर्गत व्यापार, विदिश साम्राज्यांतर्गत देशांतील परिस्थिति, वर्गे प्रश्न जिव्हाल्याचे म्हणून चाचिले जातात. श्री. जोशी ह्यांनी आपल्या विशिष्ट स्थानावरून काढलेल्या उद्गाराकडे “हा प्रश्न आपल्या कक्षांतील नाही” असे म्हणून सोहस्करणे दुर्लक्ष केले जाऊ नये, एवढ्याच दृष्टीने विदिश परिषद्वांचा उल्लेख येथे केला आहे.

रस्तेवाढीच्या घोरणाबद्दल सांशंकता

परिषदेचे उद्घाटन मुंबईच्या गवर्नरांचे एक सल्लागार, मि. जी. एफ. एस. कॉलिन्स, ह्यांनी केले. मुंबई प्रांतांतील विशिष्ट अडचणीकडे त्यांनी परिषदेचे लक्ष वेधणे स्वाभाविकच होते. आपल्या असेहीच्या भाषणांत त्यांनो स्वागताध्यक्ष, श्री. जोशी, ह्यांनी केलेल्या अनेक सूचनांचा उल्लेख करून त्यांपैकी सोहस्कर तेवढचा सूचनांचा परामर्श घेतला. अधिवेशनाचे अध्यक्ष, मि. टी. आर. एस. किनस्ली ह्यांनी आपल्या भाषणांत रस्ते व पहातुकीचे मार्ग ह्यांच्या आवश्यकतेवर विशेष भर दिला. रस्त्याच्या वाढीसंबंधांतील विचारांची पार्श्वभूमे लक्षात घेण्यासाठी, मुगारे पाच वर्षांपूर्वी ह्या विषयावर शालेल्या एका चर्चेकडे लक्ष वेधणे आवश्यक आहे. त्यावेळी रवरी धावांचा प्रद्वार मुल शाला होता परंतु मुद्दसमातीनेतर तो पुनः मुल होईल असे दिसते.

१९३९ साली मुंबई येथे भरलेल्या “इंडियन रोड कॉम्प्रेस” च्या अधिवेशनात विहारचे सुपरिटेंटिंग इंजिनिअर मि. मरेल ह्यांनी ऑस्ट्रेलियांतील व हिंदुस्थानांतील रस्त्यांचे तौलनिक परीक्षण ह्या विषयावर एक निवंध वाचला होता. “सर्व वैलगाड्यांची नोंद करून, लोखंडी धावा वापरणारावर जवऱ कर ठेवावा. रवरी धावा वापरणारांस आर्थिक सहाय करावे व अशा रीतीने लोखंडी धावा वापरणाऱ्या वैलगाड्यांचा नायनाट करण्याकरितां सरकाराने, सर्व इंजिनियर लोकांनी व मोटारीच्या असोसिएशन्सनी कंबर कसावी. अशा रीतीने सुरवात शाल्यावर, बैलांचा अंत फार लांब नाही. वैलगाड्यांना निराळे स्वस्त रस्ते तयार करून वैलगाड्यांचे आगुण्य वाढविण्याचे पाप कोणीहि करून नये.” अशा आपल्या विचारसरणीला अनुसरून, हिंदुस्थान सरकारला शिफारस करणारा ठराव मि. मरेल ह्यांनी सभेपुढे मांडला. विषय चर्चेला ठेवल्यावरूप, श्री. सी. वा. जोशी ह्यांनी निवंधांतील विचारसरणीला विरोध-दर्शक असे संदेतोड भाषण केले. ते म्हणाले, “कॉकीटुचे रस्ते, हांवरी रस्ते, वर्गे सार्विक रस्ते मोटारी आऱ्या म्हणून आपणांस करावे लागतात. त्याबद्दल, वैलगाड्यांस ‘क’ रूपाने भुईड, हा कोठला न्याय! मुरोपियन इंजिनिअरांनी ध्यानांत ठेवावे, कों आम्ही त्यांचेकडे सांशक दृष्टीने पहातो. त्यांचे भनांत विदिश

माल हिंदी सेड्ड्यांत जलदीने पोचविण्याचा विचार तर प्रामुख्याने नसेलना? मी तोंडावर बोलतो. इतर तुमचे पाडीमार्गे असेच म्हणत असतील.” मि. मरेल ह्यांनी आपल्या निवंधांतील बैलांचे उच्चाटन करण्याचे वावतीत लिहिलेल्या मजकुराबद्दल खेद व्यक्त केल्यावर, श्री. जोशी ह्यांच्या उपसूचनेस अनुसरून ठराव मंजूर शाला. केवळ राजकीय हृष्ट्या पुढाऱ्यांनी सरकारी घोरणावर टीका करणे व आंतील माहिती असणाऱ्या व प्रत्यक्ष परिचय असणाऱ्या तज व्यवसायी मनुष्याने प्रतिकूल वातावरणातहि स्पष्ट उद्गार काढणे, खात फार फरक आहे. यांत्रिक गोष्टीकडे पहाताना केवळ तांत्रिक हृष्टी उपयोगी नाही; त्याची व्यापक राष्ट्रीय आर्थिक बाजूहि लक्षांत घेतली पाहिजे, हा श्री. जोशी ह्यांचा आग्रह कुतीत उत्तरविण्याची झाकी आपल्या लोकांत आली पाहिजे.

विमुक्त ब्रह्मदेशांत पुनः व्यापारधंद्याला भारंभ

ब्रह्मदेशाचा कांहीं भाग आतां जपानी राक्षसांच्या तडाळवांतून विमुक्त शालेला असून त्या विभागांतील मानवता आतां फिरून विकसित होऊं लागलेली आहे. शावूला हांकून देत असताना तेथे बराच बाँबवर्षवि करावा लागला होता नि त्यामुळे बज्याचशा घरांची नासधूस शालेली होती. पण जपानी आतां कायमचे मेळे आहेत याची खात्री पट्टल्यामुळे येथील जनतेचा उत्साह बराच वाढलेला असून त्यांनांच आपापलीं घरे पुनः नीट करण्याचा प्रयत्न चालविलाला आहे. लहान लहान कारसानेहि पुनः उमे होत आहेत. तालुका पेञ्चांतील मंडळ्या पुनः चालु शालेल्या आहेत. फक्के. भाऊया, अंडीं वर्गे मंडळांतून विकल्पी जात आहेत. ‘बर्मा चिरूट’ हि मंडळीत दिसूं लागला आहे. संथपणाने तेथील जनता पुनः आपल्या मानवी जीविताकडे वळली असल्याचे दिसूं लागले आहे.

पुणे सेंट्रल कोऑपरेटिव

बँक लिमिटेड

तारीख १ एप्रिल १९४५ पासून

—या बँकेच्या शास्त्रा—

बारामती व निरा

येथे सुरु झाल्या आहेत. त्या भागांतील सहकारी संस्थांनी व व्यापारी मंडळींनी या शास्त्रांचा उपयोग करून घ्यावा अशी विनंती आहे.

द. दि. चितले

मॅनेजिंग डायरेक्टर

पुणे सेंट्रल कोऑपरेटिव बँक लि.

स्कूट विचार

लॉर्ड वेबहल हांची इंग्लंडला भेट

हिंदुस्थानचे बहाइसरोय, लॉर्ड वेबहल, ब्रिटिश मंत्रिमंडळाशी विचार-विनिमय करण्यासाठी लंडनला जाऊन पोहोचले आहेत. शा भेटीचा उद्देश आणि तीमध्ये बहावयाची चर्चा हांचेसंबंधात अपेक्षामय कुतूहल उत्पन्न क्षाले आहे. युरोपमधील युद्ध संपर्ण्याचा क्षण जवळ येत चालूला असून जपानशी बहावयाच्या निर्णयक सामन्यास आतां रंग चढावयाचा आहे. पूर्व एशियांतील हा युद्धांत हिंदुस्थानांस लढाऊ साधने पुरवण्याचे कार्य मोठ्या प्रमाणावर करावें लागणार आहे हे उघड आहे. हा देशाच्या आर्थिक परिस्थितीवर युद्धाचा परिणाम आजवर काय झालेला आहे हे सुप्रसिद्ध आहे. डांडासरोय म्हणून इकडे येण्यास निवण्याचे सुमारास लॉर्ड वेबहल हांनी सैनिक व युद्धसामुद्री पुरवण्यांत हिंदुस्थानने केवळी महत्वाची कामगिरी चालवली आहे हांचिषी घन्यतापूर्वक उल्लेस करून हिंदी जनतेने सोसलेल्या आर्थिक चौजाविषयी सहानुभूतियुक्त उद्गार काढले होते. चलनविस्तार, महर्गता, अन्नवस्त्रादिकांची टुंचाई वगैरेच्या स्वरूपांत हिंदुस्थानने केलेल्या अपूर्व स्वार्थत्यागाची कल्पना त्यांचे उद्गारांत प्रतीत शाली होती. जपानशी बहावयाच्या हा पुढील निकराच्या युद्धांत हिंदी आर्थिक व्यवस्थेवर आणखी दुःसह असा ताण पद्धू नये हांचिषी काळजी घेणे अत्यंत अगल्याचे असून त्यासंबंधात काय तजवीज करावी हांची चर्चा मुख्यत्वेकरून लॉर्ड वेबहल ब्रिटिश मंत्रिमंडळाशी करतील असे वाटते. युद्धसामुद्री आणि इतर माल हांचा पुरवठा इंग्लंडने मोठ्या प्रमाणावर केल्यास चलनविस्तार, स्टार्लिंग शितकांत वाढ, महागाई, लोकांच्या जीवितास लागणाऱ्या वस्तुंची टुंचाई इत्यादि अडचणी दूर किंवा निदान कमी जाचक शाल्याविना रहाणार नाहीत. हा भूमिकेवर लॉर्ड वेबहल बाटाघाट करतील असे मानण्यास जागा आहे. हिंदी राजकारणांतील लटा भिटवण्यावाचताहि कांही विशिष्ट योजना ते निश्चित करून येतील अशी हा देशांत व इंग्लंडमध्ये अपेक्षा आहे तीहि सर्वस्वी निराचार आहे असे म्हणतो यावयाचे नाही.

अर्थकारण आणि राजकारण

निकटीचे व विकट आर्थिक प्रश्न हिंदुस्थान सरकारपुढे दच म्हणून उभे आहेत आणि ते समाधानकारक रीतीने सुटण्यास आणि जपानचा पूर्ण पराभव त्वरित केला जाण्यास लागणारे हा देशाचे सहाय व्यवस्थितपणाने दिले जाण्यास येथील राजकीय परिस्थिति मुघारण्याचे महत्व लॉर्ड वेबहल हांस सचित वाटत असले पाहिजे आणि ते आपले म्हणणे मि. एमरी व ब्रिटिश मंत्रिमंडळ हांस पटविण्याची शिक्षत केल्यावाचून राहणार नाहीत. सॅन फॉन्टेस्कोच्या परिवदेन हिंदुस्थानास योग्य स्थान मिळणे आणि हा देशाची बाजू तीमध्ये स्वतंत्र रीतीने मांडळी जाणे अगल्याचे आहे हांची जाणीव त्यांस असलीच पाहिजे. अलीकडे मध्यवर्ती असेबळून तरकारचे एका मागून एक पराभव क्षाले आहेत, ही गोष्ट नेहमीच्या अनुभवाची असली तरी त्यांचा प्रतिकूल परिणाम अमेरिकन भतावर शाल्यावांचून राहवयाचा नाही हांची कल्पना त्यांस आहे. प्रांतिक मंत्रिमंडळात चाललेल्या चडामोही हांसंबंधात अर्थपूर्ण आहेत. सर्व प्रांतात आंगि मध्य-

वर्ती राज्यकारभारांत लोकनियुक्त मंत्रिमंडळे अंसण्याची आवश्यकता, युद्धप्रयत्नाची कार्यक्षमता आणि युद्धोचन पुनर्बटना हांचे दृष्टीने तीवतेने भासत आहे. आर्थिक पुर्वरचना राष्ट्रीयवृत्तीच्या व लोकनियुक्त मंड्यांचे हातूनच पार पद्धू शकेल असे हिंदी धंडेवाठेच के वळ प्रतिपादित नसून प्रत्यक्ष सर आर्देशीर दलालहि तंसा आभिमाय व्यक्त करत आहेत. ब्रिटिश वृत्तपत्रे लॉर्ड वेबहल हांच्या इंग्लंडमध्ये चाललेल्या बाटाघाटीस राजकीय महत्व देत आहेत त्यावरून ब्रिटिश सरकारने हिंदी राजकारणाचा डाव कुजत पद्धू देऊ नये आणि विधायक कृतीने तो पुढे चालू करावा अशी भावना इंग्लंडमध्ये दृढ होत आहे असे दिसते. हांसंबंधात लॉर्ड वेबहल यांनी किंत्येक जचावदार हिंदी पुढांयांशी विचार-विनिमय केला असून त्यामधून निष्पत्त शालेली योजना ब्रिटिश मंत्रिमंडळापुढे मांडण्यासाठी बरोबर नेली आहे अशा प्रसिद्ध शालेल्या चातमीत तथ्य असो व नसो, हिंदी अर्थकारण राजकारणापासून आतां अलिस ठेवणे शक्य वा इट नाहीं हांचिषी येथील व इंग्लंडमधील राज्यकर्त्यांची खात्री पटत चालली असली पाहिजे. इंग्लंडमध्ये पार्लमेंटच्या निवडणुकी बहावयाच्या असून तेथे निरीनिराळे पक्ष आपापली उडिणे व कार्यक्रम पुढे मांडू लागले आहेत. अशा परिस्थितीत हिंदुस्थानांतहि नव्या निवडणुकी होणे व जबाबदार मंत्रिमंडळांनी राज्यकारभार करणे हा गोष्टी ओवानेच प्राप्त होतात. राज्यघटनात्मक फेरफार होण्याची शक्यता कल्पण्यांत फाजील आशावाद दृग्गोचार होत असला तरी हिंदुस्थानांतील आर्थिक परिस्थिती व भावी घटना हांस योग्य वळण लागण्यास राजकीय क्षेत्रांतील प्रभाव अपरिहार्य आहे हांत हांका नाही. जागतिक घडामोहीचा परिणाम त्याच दिशेने शाल्यावाचून रहावयाचा नाही.

कंपन्यांच्या भांडवल उभारणी. अर्जीतील प्रश्नसंख्या वाढली

कंपन्यांना नवी भांडवल उभारणी सरकारच्या पूर्वसंमतीशिवाय करतां येत नाही. ही संमति मिळविण्याकरितां एकझेमिनर ऑफ कॅपिटल इश्शून, न्यू दिल्ली हा पत्त्यावर कांही ठाविक प्रश्नांची माहिती देकून अर्ज करावा लागतो. हा प्रश्नांची यादी ऑगस्ट, १९४३ मध्येच प्रसिद्ध शालेली आहे, त्यांस आणखी कांही प्रश्नांची जोड देण्यांत आली असल्याचे नुकतेच जाहीर शाले आहे. मूळ प्रश्न ४ (अ) हा नियोजित उद्योगव्याच्या स्वरूपासंबंधी आहे. “कंपनीच्या मेमोरांडमधील उद्देशांकडे के वळ बोट दासदन आतां चालणार नाही.” धंडा कोठे चालविणार, हा “ ४ (ब) प्रश्नांचे उत्तर देतांना कंपनीच्या मुख्य कचेरीचा पत्ता न देतां कारत्सान्याची जागा वैगेरेचा तपशील दिला पाहिजे.” ५ (अ) प्रश्नांत “ मैनेजिंग एन्टंटस ” ची भर आतां घातली आहे व “ त्यांची नावे, पत्ते वर्गे दिलीं पाहिजेत.” शेअसे, दिवेचस इत्यादीच्या स्वरूपांत उभारवयाच्या रक्मेचा तपशील (ऑफिनी, प्रेफरन्स, डिफर्ड इ.) ६ ध्या प्रश्नांने विचारला आहे. “ प्रत्येक प्रकारच्या शेअरचे मदतदानाचे हक तपशीलवार या ” अशी आतां त्यासंबंधात मागणी करण्यांत आलेली आहे. ८ ध्या प्रश्न (ड) म्हणून खालील नवे प्रश्न जोडण्यांत आले आहेत. “ भांडवली मात्राचे संबंधात चीफ कंट्रोलर ऑफ इंप्रेसकडे रजिस्ट्रेशनसाठी अर्ज केला आहे काय ? रजिस्ट्रेशन शाले आहे काय ? ” रजिस्ट्रेशन सटीफिट किलाले असल्यास त्याची तारीख व नंबर ही नमूद केली पाहिजेत. भांडवल उभारणीसाठी जुन्या नव्या कंपन्यांनी केलेल्या अर्जीच्या विचारास विलंब लागू नये, हा दृष्टीने प्रश्नामालिकेतील वाढ हितसंबंधी लोकांच्या नजरेसे येणे आवश्यक आहे.

मुंबई सरकारच्या उत्पन्न सर्वांतील युद्धकालीन वाढ

(आकडे हजार रुपयाचे आहेत)

उत्पन्न सर्व

१९३९-४०	१२,८२,२७	१२,१४,२२
१९४०-४१	१३,६०,८१	१४,४८,२१
१९४१-४२	१५,२५,२८	१६,८६,२९
१९४२-४३	१७,७८,७८	१९,७०,३१
१९४३-४४	२१,५०,००	२४,८९,६६
१९४४-४५	३१,९२,५९	३१,१२,२७
(इस्त अंदाज)		
१९४५-४६	२९,०८,९५	२९,०९,१९
(अंदाज)		

कापडाची टंचाई

अन्नाच्या दुर्मिळतेने बंगालमध्ये लक्षावधि बढी घेतल्यानंतर त्यासंबंधांतीली परिस्थिती ताळावर आली. आतां त्याच प्रांतात कापडाच्या टंचाईची ओरड ऐकूं येत आहे. अन्नपुरवठ्याच्या तुटवड्याचे बाबतीं बंगाल सरकारची अव्यवस्था व कार्यक्षम नियंत्रणात्मक घोरणाचा अभाव ही कारणे जबाबदार असल्या-विषयी तकार झाली होती. मध्यवर्ती सरकारावर हा बोटाळाच्या जबाबदारी टाकून स्वतः मोकळे होण्याची बंगाल सरकारची प्रवृत्ति त्याकेली दिसून आली. मध्यवर्ती भरकारच्या अन्नमंडयांनी आपण बंगालला केलेली मदत अनेक वेळा स्पष्ट करून सांगितली आहे. कापडाच्या पुरवठ्याचे असेच झाले आहे. बंगालच्या बाट्यास येणारे कापड त्या प्रांतास पुरवण्यात आले आहे आणि जादा पुरवठाहि केला जात आहे. पण हे कापड सामान्य जनते-पर्यंत जाऊन पोहोचत नाही आणि सामान्य व कनिष्ठ स्थिती-तत्त्वास लोकांस अंग शाकण्यासाठी वस्त्र मिळण्याची मारामार झाली असल्याच्या बातम्या प्रसिद्ध शाल्या आहेत. बंगालमध्ये कापडाचा काळा बाजार वोकाळां आहे आणि त्याचे नियंत्रण आजवर प्रांतिक सरकारच्या हातून झालेले नाही खाचे प्रत्यंतर अनियंत्रणार्थे अनेक व्यापार्यांनी साठवलेल्या कापडाच्या हजारो गाडी पोलिसांच्या छाप्यात उघडकीस आल्या आहेत त्यावरून मिळत आहे. देशांतील कापडाच्या एकूण उत्पादनाचे आकडे सरकारी रीत्या प्रसिद्ध झाले आहेत, त्यावरून सहजे कोटि वार कापड, त्याची बोटणी व्यवस्थित रीतीने शाल्यास, जनतेच्या सामान्य गरजा भागण्यास पुरेसे बांधवे. परंतु कापडाच्या व्यापाराची घडी समान व व्यवस्थित वाटणीच्या दृष्टीने बसलेली नाही हे स्पष्ट आहे. विशेषत: धोतरे आणि साड्या हांची टंचाई मुंबई प्रांतात ही तीव्रतेने भासत आहे. गिरणीवाले, ड्यापारी व सरकार शानीं लोकांची विशेष जरूरीच्या कापडाचिंहासी प्रमाणवद्द रीतीने उपलब्ध होईल अशी तजवीज सरकारने करणे अगल्याचे आहे. कापडाचे रेशनिंग अवघड आहे शांत शंका नाही. तथापि, धोतरे, पातळे, क्षेत्रांचे कापड व इतर सामान्य उपयोगाचा माल हांच्या उत्पादनावर व पुरवठ्यावर भर दिला गेल्यास सम्म्या भासत असलेली टंचाई दूर होण्यासारखी आहे.

मुंबई प्रांताचे अंदाजपत्रक

मुंबई प्रांताचे १९४५-४६ चे अंदाजपत्रक प्रसिद्ध झाले आहे, त्यावरून येत्या वर्षी करवाढ होणार नाहीत, ही गोष्ट तात्काळ प्रामुख्याने लक्षात येते. चालू (१९४४-४५) वर्षाचे मानाने उत्पन्न व सर्व ही वोन्ही कमी होतील, अशी अपेक्षा आहे. मुंबई सरकारने लोकांकडून १०३ कोटि रुपये कर्जांजी घेतले आहेत व त्याने हिंदुस्थान सरकारचे १०३ कोटि रुपये देणे आहेत. कर्जाच्या केंद्रीसाठी वेगळे फंड निर्माण करण्यात येत आहेत व पुनर्घटनेसाठी नवीन कर्जे उभारण्याची वेळ येण्यापूर्वी जुन्या कर्जाच्या परतफेडीची तरतुद पुरी होईल, अशी अपेक्षा आहे. १९४५-४६ साली युद्धोत्तर पुनर्घटनेस फंडात ४ कोटि रुपयांची भर घालण्यात येईल; म्हणजे वर्षाचेर त्या फंडात ११ कोटि रुपये सांठतील. १९४६-४७ मध्ये आणखी ४ कोटि रुपये त्या फंडात टाकले, म्हणजे पुनर्घटनेच्या मुख्य सर्वांस प्रारंभ होण्याच्या सुमारात तो फंड सुमारे १५ कोटि रुपयांचा होईल. युद्धोत्तर पुनर्घटनेस प्रारंभ शाल्यानंतरच्या पहिल्या पांच वर्षांत त्याप्रीत्यर्थ ५० कोटि रुपयांचा सर्व अपेक्षित आहे. त्यापैकी १५ कोटीची ही तरतुद झाली. २० कोटि रुपये मध्यवर्ती सरकार देईल, १० कोटि रुपये मुंबई प्रांताच्या ५ वर्षांच्या अंदाजपत्रकांतील वाढाव्यांतून मिळून शक्तील व बाकीच्या १५ कोटीसाठी कर किंवा कर्ज झांचा. अवलंब केला जाईल, अशी आजवीची योजना आहे. राष्ट्रोद्धारक योजनावरील सर्वांचा आकडा १९४०-४१ च्या मानाने दुप्पट होणार आहे व १९४४-४५ च्या दुरुस्त अंदाजाच्या आकड्यापेक्षा तो १ कोटीने मोठा आहे. शिक्षण, वैद्यक, आरोग्य, पाणीपुरवठा, शेती, पशुवैद्यक, सहकार, ग्रामोद्धार इत्यादि बाबींचा वरील योजनांत समावेश होतो व त्यावर येत्या वर्षी ६ कोटि, ४४ लक्ष रुपये सर्वेण्याचा मुंबई सरकाराचा विचार आहे. अन्नपुरवठाविषयक व्यवहारांत सरकारांने आपल्या शिलकोपैकी ११३ कोटि रुपये गुंतविले आहेत, ते काळांतराने सर्व वसूल होण्यासारखे आहेत.

मुंबई प्रांताच्या १९४५-४६ च्या अंदाजपत्रकांत सालील सर्वांची तरतुद करण्यात आलेली आहे:—

हजार रुपये

४,६८	फॉलेज ऑफ इंजिनिअरिंगची वाढ
५,१५	शेतकी कॉलेजची वाढ
३,००	मांजरी शेतकी शिक्षणकेंद्रासाठी इमारती
७९	धुळे व देवीहसूर "
१,५६	सोलापूर दुर्जल शेती शिक्षण केंद्रासाठी इमारती
१,००	विक्टोरिया ज्यु. टे. इन्स्टिट्यूटला ग्रॅंट
३,७०	इलेक्ट्रिक ग्रिड कचेरी सर्व
२५,००	पी. डब्ल्यू. डी. प्रॉजेक्ट सर्कल
१२,००	" " सर्वेची कामे
२,६३	पशुपुराणेचा प्राथमिक सर्व
६५,००	" आधी करावयाची सास " कामे
२,६३,००	शिक्षण स्थाने
१,४७,००	वैद्यक व आरोग्य स्थाने
२,३४,००	शेती, शरिगेशन, सहकारी स्थाने
२२,७०	उद्योग स्थाने
४०,०५	रस्ते वाधणे, सुधारणे.

बीज कंपनीचा लायसेन्स रद्द करण्याचा सरकारचा अधिकार

हुबळी इ. कं. वि. मुंबई सरकार

मुंबई सरकारच्या पंचिलक वर्षांस खात्याच्या डे. सेक्टेटरीने ३ एप्रिल, १९४३ च्या पत्रानें, हुबळी इलेक्ट्रिक कं. लि. ला तिच्या लायसेन्स रद्द करण्यास पुरेशी कारणे आहेत, अशी इलेक्ट्रिक्सिटी ऑफिटाच्या ४ (१) कलमान्वये समजे दिली. सहा. महिन्यांचे अवधीन कंपनीने आपली यंत्रसामग्री चांगल्या दुरस्तीत आणावी व ती दुरस्ती राखण्याची तात्काळ व्यवस्था करावी, आ दोन अटीवर सरकार. लायसेन्स चालू ठेवील, असेही कंपनीस कलविण्यांत आले.

युद्धपरिस्थितीमुळे सुटे भाग व सामुद्री मिळविणे, कोशीस कळूनहि, आपणांस शक्य हेत नाही, असेही कंपनीने कळविले. २८ जानेवारी, १९४४ रोजी सरकारने कंपनीस नोटीस पाठवून ३ एप्रिल रोजी कळविलेल्या अटी न पाठल्यावहूल लायसेन्स १ मे १९४४ पासून रद्द होईल, असेही कळविले. लायसेन्स रद्द करणारी शी नोटीस कायदेशीरी नाही, असेही कंपनीचे म्हणणे आहे. त्याप्रमाणे मुंबई हायकोटीने निर्णय देऊन लायसेन्स चालू ठेवावा किंवा बेकायदा लायसेन्स रद्द केल्यावहूल कंपनीस २० लक्ष रुपये नुकसानभरपाई देवावी, अशी कंपनीची मागणी आहे. कंपनीने लायसेन्सच्या बाबतीत करावयाच्या गोष्टी करण्यांत निश्चारण विलंब लावला किंवा नाही व लायसेन्स रद्द करणे सार्वजनिक हिताचे आहे किंवा नाही, हे ठरविण्याचा अधिकार सर्वस्वी सरकारचा आहे; सरकारचे विशिष्ट प्रकारचे मत का शाले, तें तसेही होण्यास पुरेशी कारणे आहेत किंवा नाहीत, वौरे बाबत चौकशी करण्याचा हायकोटीस विलकूल अधिकार नाही, असेही सरकारके सांगण्यांत आले. दावा अवाप चालू आहे.

प्रत्येक स्वतंत्र समारंभास ४९ पाहुणे

मुंबई हायकोटीचा निवाडा

अदैशिर सी. पी. वाडिया हांच्या दोन मुलीचे नवजोत समारंभ २० फेब्रुवारी रोजी मुलीचे आजोबा सी. पी. वाडिया हांचे मुंबईमधील बंगल्यावर मुंबई येथे झाले. त्याप्रीत्यर्थ एकाच बळी व एकाच डिकाणी प्रत्येकांत ४९ पेक्षा कमी पाहुणे असलेल्या दोन स्वतंत्र गटांना भेजवानी देण्यांत आली. मध्यभागी एक कापडाचा पटदाटांगून दोन्ही गट अलग करण्यांत आले होते. सप्लाय कमिशनरची परवानगी न घेतां सी. पी. वाडिया व अदैशीर सी. पी. वाडिया हा दोघांनी ५० पेक्षा जास्त लोकांना जेवणास बोलविले हा आरोपावरून त्यांचेवर सटला भरण्यांत आला. दोन नवजोत हे स्वतंत्र समारंभ आहेत, त्यासाठी दोघां आरोपीनी स्वतंत्र बोलावणी केली होती, सरकारी कायदा. मोड-प्रयाचे दोघांनी संगमत केले असेही सिद्ध करण्यांत आलेले नाही, हा मुद्यांवर मॅजिस्ट्रेटने आरोपीस दोषमुक्त ठरविले. त्यावर सरकारने मुंबई हायकोटीकडे अपील केले. दोन्ही समारंभ स्वतंत्र असल्याकारणाने, आरोपीनी संगमत केले किंवा नाही, हा प्रश्न उपस्थित होत नाही, असा हायकोटीने अभिप्राय व्यक्त केला आणि सालच्या मॅजिस्ट्रेटचा हुक्म कायम करून सरकारचे अपील फेटाळले.

दि. आयुर्वेदीय अर्कशाला, लि. सातारा

वरील कंपनीची चौथी वार्षिक सभा राविवार ता. १८-३-४५ रोजी झाली. त्याच दिनशी कंपनीच्या कामगारवर्गांचे स्नेह-समेलन मोठ्या उत्साहाने पार पडले.

कंपनीचे ता. ३१-१२-४४ अखेरचे ताळेखंदाचे आकडे पहातां कंपनीची प्रगती निसंशय व भरभक्तम पायावर होत आहे. असे दिसून येत आहे. नुसता नफा मिळवून भागीदारांना वौटणे एवढेचे कंपनीचे ध्येय नस्तु मुख्य ध्येय म्हणजे सातारा शेथील आर्योग्य वैद्यक महाविद्यालयास आर्थिक सहाय करणे हे होय. त्याप्रमाणे कंपनीने चालू सालीं विग्रालयास १,४११ रुपये इतकी रकम दिली आहे. गेल्या वर्षी १,११३ रुपये दिले होते.

अर्कशालेचे भांडवल ५३,००० रुपये असून तिचेकडे १३,५०० रुपयोच्या ठेवी आहेत. १९४४ सालीं तिने ४८,४१० रुपयोच्या विक्री करून १८,३५५ रुपये ठोक नफा मिळविला. आ. वै. महाविद्यालयास यावयाची रकम, इनकमटेक्ससाठी रिकवर (२,८०० रु.) वगैरे बाजूस काढून १,४११ रुपये नफा उरला. त्यांतून फिरुद व और्डिनरी भागीदारांस २३% कर माफ दिविहंड देण्यांत यावयाचे आहे. दक्षिण भागांत कंपनीच्या मालाचा खण चांगला आहे. अहवालाचे वर्षी कंपनीने हुबळी येथे नवीन केंद्र उघडले. बादत्या व्यापासाठी जास्त जागा घेऊन इमारतहि वाढविण्यांत येत आहे.

कंपनी आपले अधिकृत भांडवल १ लक्ष रुपयांचे ५ लक्ष रुपये करीत आहे, असेही समजते.

युनियन बँक ऑफ इंडिया लि. मुंबई

मॅनेजिंग एजेंट बँकेस ८९ हजार रु. कमिशन

वरील बँकेचे वसूल भांडवल ३९,९०,००० रुपये असून खेळते भांडवल सुमारे ५४ लाखांचे आहे. १९४४ सालीं बँकेने ८,१३,०८७ रुपये नफा मिळविला. त्यापैकी २,९७,४२८ रुपये रोस्वांच्या सरेदी-विक्रीतील तफावतीपैकी आहेत. ४,५०,००० रुपये करासाठी व १,००,००० रुपये रिकवर फंडासाठी बाजूस काढून भागीदारांस करामाफ ६३% दिविहंड देण्यासाठी २,४९,३७५ रु. लागतील. बँकेच्या मांटवी शालेचे गोदीतील स्फोटामुळे वरेच नुकसान झाले व कित्येक महिने ती बँद ठेवावी लागली. शालेतील फार्निचरचा नाश झाला त्यावहूल विमा कंपनीकडून ६,८३२ रुपये मिळाले. सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया ही युनियन बँकेची मॅनेजिंग एजेंट आहे. तिला १९४४ सालीं एजन्सीचे ८८,६२१ रुपये कमिशन मिळाले.

प्रबुद्ध वैश्य

मुंबई को. वैश्य ज्ञातिफंडाचे मुख्यपत्र म्हणून वरील मासिक आचार्य ज. ग. दग्दण, वाड्यमय विशारद, हांच्या संपादकत्वाखाली सुरु झाले आहे. “ज्ञानविषासूक्तिं को. वैश्य ज्ञातिफंडाने उथलेली पाणपोई” हे तिचे उद्दिष्ट साध्य होवो असे आम्ही इच्छितो.

व्याज-वजा (xd)

चंद्री दार्शन ८-४-४५
शिवाजीपुर १०-४-४५

मुंबई शेअर बाजार

(मेसर्स ह्या. पम. लिमये आणि कं. पुणे ४ यांजकहून)

व्याज-वजा (xd)

नागपुर २३-४-४५
स्वदेशी २७-४-४५
गोकाळ ३०-४-४५

१९४४ मधील चढ़उतार	दिनेले व्याज † संघित S. अनिन	व्याज केव्ही मिक्टे	कंपनीचे नाव प्रकृति	मंगळवार दि. २७३३४५	बुधवार २८३३४५	गुरुवार २९३३४५	शुक्रवार ३०३३४५	सोमवार ३१३३४५
२३४५; १९९६	१२९-८-९	ओंगस्ट	टाटा डिफेंस	३० २०३९-८	२०२८-१२	२०३०-०		२०३२-८
४३५; ३६९	२३-०-०-०	ओंगस्ट	टाटा आर्डिनरी	४५ ३७९-०	३७८-८	३८८-८		३७७-८
२२०९; १६९५	२५-०-०-०	मार्च-सप्टें.	शोधे दार्शन	२५० १८३०-०	१८३३-१२	१८३३-१२		१८२३-१२
५६५; ५३३	१६-०-०-०	मार्च-सप्टें.	कोटिनर	१०० ६०९-०	६१२-०	६१६-०		६०९-०
६४३; ४७५	२२-०-०-०	मे	स्वदेशी	१०० ५८६-०	५८८-०	५९६-०		५३७-०
४९८; ३६१	१०-०-०-०	नोंडे-रमिल	नागपुर	१०० ३८९-०	३८२-८	३८१-८		३७९-०
३७५; ३६५	२५-०-०-०	रमिल	फिनले	१०० ३०२-८	३०२-८	३०२-८		३००-०
३९२; २८३	१-०-०-०	मोक्टो-रमिल	गोकाळ	१०० २९८-८	२९८-८	२९८-८		२९५-८
३०४; २१८	८-०-०-०	जाने-जुले	सिंहेस्ट	५० २५६-८	२५६-८	२५३-८		२५२-८
५-१०६; ३-६	०-८-०	मार्च	भवोली	३ ३-१८-६	३-१९-६	३-१९-६		३-१२-६
२१-१२; १३-२६	१-८-०	मे	आंडी, यु. आंडी.	१० १८-०-६	१८-०-६	१३-१३-६		१८-०-६
४२६; २-८	०-१-०	मे	" डिफेंस	१ २-१८-९	२-१८-९	२-१८-९		२-१५-३
१५७०; ६३०	१११-०-०	जुले	दूर माळवा	१०० ७०३-९२	७००-०	६५०-८		६८८-९२
३५४; २१६	८-०-०	जानेवारी	असो, सीमेंट	१०० २२८-८	२२८-८	२२८-८		२२८-८
३५५; २११	१-०-०	जानेवारी	वेलापूर शुगर	५० २९७-०	२९६-८	२९६-८		२१६-८
५७५; ३७६	८-८-०	डिसेंयर	शोधे वर्षा	१२५ ५१५-०	५१५-८	५१५-८		५११-८
१३-१२; ७३	३-०-०	जुले	न्यू इंडिया ऑ.	१५ ५०-०	५१-०	५१-०		५८-८
३८; २१२	१-८-०	जानेवारी	शिंदेया स्टोम	१५ ३३-८	३३-८	३२-९८		३२-९८
८५; ८८	२-०-०	रमिल	शेवरावपूर	१० ५३-०	५२-०	५२-०		५२-०
३३; १९	टाटा केमिकल	१० २०-८	२०-८	२०-८		२०-८
१०; ६०-१२	३-०-०	सप्टेंबर	टाटा ओइल	२५ ६६-१२	६५-०	६५-०		६२-८
			३५% रोखे	१०० ११-८-९	११-९	११-९-३		११-९-३

वर्ग पुस्तके (दा. युके) यद

शिवाजीपुर २३-३-४५ ते ८-४-४५

नागपुर २३-३-४५ ते ८-४-४५

स्वदेशी ३१-३-४५ ते ११-४-४५

दि. २-४-४५

३% दिवकरी लोन = रु. ११-११-६

४% ११६०-५० रु. ११२-१२-०

सोने ७२-८ ' चांदी १२९-८ कपास ४४६-०

डोक्यांतील उवा १ तासांत मारण्याचा आश्वर्यकारक शोध लायसॉफ

बाटली किंमत १ रु. ट. रु. निराळा

दोन वेळा उपयोग

दि. माझोरा फैमिकल कं. लि.

— हिरावाग, पुणे २ —

१९४४ मधील प्रगति

— तुलनात्मक आंकडे —

१९४३ साली पूर्ण झालेले काम ८,००,००० रुपर

१९४४ साली पूर्ण झालेले काम ११,००,००० रुपर

विमा हन्द्यांचे उत्पन्न १९४४ साली १,८३,००० रुपयांचे वर झाले. खर्चांचे प्रमाण उत्तरले आहे व त्या प्रमाणांत लाईक फंडांत वाढ झाली आहे.

दि. ट्रस्ट ऑफ इंडिया

अंशुअरन्स कं. लि. पुणे.

मेनेजर, अध्यक्ष:—श्री. सरदार
व्ही. पच. देशमुख, वी. ए. टुंग जगताचायमहाराज पंडित

व्ही.पी. बेडेकर
आणि सन्स लि.
बुंदेल.
मसाल्याचे
व्यापारी
पुणे एजेंट:—
द. ना. हेजीब

